

אבֵר וְדַאי רְזָא דְמִלָּה, דְהִכָּא עַל מִיָּא הָוָה,
בְּגִין דְּמַצְרָאֵי הוּוּ אֲמָרִי, דְּבִנְיָהּוּ
דִּישְׂרָאֵל הוּוּ מְנִייהוּ, וְהוּוּ כְּמָה בִּישְׂרָאֵל
דְּחִשְׁדִּין לְאַנְתִּייהוּ בְּדָא. עַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא מְטָא לֹוֹן לְהַאי אֲתֵר, וּבְעֵי לְמַבְדֵּק לֹוֹן,
מָה כְּתִיב וַיְבֹאוּ מִרְתְּהוּ וְגו' . וַיִּצְעַק אֵל יְיָ וְגו' .
אֲמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִשָּׁה, מִשָּׁה מָה אֲתָ
פְּעֵי, הָא כְּמָה חֲבִילִין קְיִימִין גְּבִיּוּכוּ
הָכָא, וְאַנָּא בְּעֵינָא לְמַבְדֵּק הָכָא נְשִׂיָהוֹן
דִּישְׂרָאֵל, כְּתוּב שְׂמָא קְדִישָׁא, וְרַמִּי לְמִיָּא,
וַיְבַדְקוּן כְּלָהוֹן, נְשִׂי וְגוּבְרִין, וְלֹא יִשְׁתַּאֲרַר לְעַז
עַל בְּנֵי . וְעַד דְּיַבְדְּקוּן כְּלָהוּ הָכָא, לֹא אֲשַׁרִּי
שְׂמִי עֲלֵייהוּ, מִיַּד וַיִּוְרְהוּ יְיָ עֵץ וַיִּשְׁלַף אֵל
הַמִּים, דָּא שְׂמָא קְדִישָׁא, הֵהוּא דְהוּוּ כּוֹתֵב
כְּהֵנָּא לְמַבְדֵּק נְשִׂיָהוֹן דִּישְׂרָאֵל, כְּדִין, שְׂם שְׂם
לוֹ חֵק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסְהוּ .

וְאִי תִימָא נְשִׂיָהוֹן דִּישְׂרָאֵל יָאוּת, אֵינּוּן אֲמַאי .
אֵלָּא אוּף אֵינּוּן בְּעֵינִין, דְּלֹא אֲסַתְּאָבוּ
בְּנְשִׂיָהוֹן דְּמַצְרָאֵי . וְנְשִׂיָהוֹן דִּישְׂרָאֵל לֹא
אֲסַתְּאָבוּ בְּמַצְרָאֵי, כָּל אֵינּוּן שְׁנִין דִּיהוּ
בִּינְיָהּוּ, וְכִלְהוּ נְפִקוּ גוּבְרִין וְנוֹקְבִין זְכָאִין,
וְאִשְׁתְּכַחוּ זְרַעָא דִּישְׂרָאֵל קְדִישִׁין, זְכָאִין, כְּדִין
(דף קכ"ה ע"א) קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁרִּי שְׂמִיָּה
בִּינְיָהּוּ, וְעַל דָּא עַל מִיָּא וְדַאי, שְׂם שְׂם לוֹ
חֵק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסְהוּ אוּף הָכָא, בְּמִיָּא בְּדִיק
כְּהֵנָּא לְאַתְתָּא, וּבְשְׂמָא קְדִישָׁא .

וּמִן הָעֶפֶר אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקִרְקַע הַמִּשְׁכָּן . (במדבר ה)
מֵאֵן הָעֶפֶר . הָא תְּנִינָן, כְּתִיב (קהלת א) הַפֶּל
הָיָה מִן הָעֶפֶר וְהַפֶּל שָׁב אֶל הָעֶפֶר הַפֶּל הָיָה
מִן הָעֶפֶר, אֲפִילוּ גִלְגַּל חֲמָה, כָּל שְׁכָן בֵּר נֶשׁ
דְּאִשְׁתְּכַחוּ מִנִּיהּ .

אֲמַר רַבִּי יוֹסִי, אֵלּוּ כְּתִיב וּמִן הָעֶפֶר וְלֹא יִתִּיר,
הוּינָא אֲמַר הָכִי . אֲבָל פִּיּוֹן דְּכְתִיב וּמִן

שְׂם לוֹ חֵק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסְהוּ?
אֲבָר וְדַאי סוּד הַדְּבָר, שְׂפָאן עַל
מִים זֶה הִיָּה, מִשּׁוּם שְׁהַמְצִירִים
הִיוּ אוֹמְרִים, שְׂפָנִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל
הִיוּ מֵהֶם, וְהִיוּ כְּמָה בִּישְׂרָאֵל
שְׁחִשְׁדוּ כֹּזֵה בְּנִשְׁוֹתֵיהֶם, עַד
שְׁתַּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִבִּיאֵם
לְמִקוּם זֶה וְרָצָה לְבַדְקֵם . מָה
כְּתוּב? וַיְבֹאוּ מִרְתְּהוּ וְגו' . וַיִּצְעַק
אֵל ה' וְגו' .

אֲמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשָּׁה,
מִשָּׁה, מָה אֲתָה רוֹצֵה? הֲרִי כְּמָה
חֲבִילוֹת עוֹמְדוֹת עֲלֵיכֶם כָּאן,
וְאֵנִי רוֹצֵה לְבַדֵּק כָּאן אֶת נְשׁוֹת
יִשְׂרָאֵל . כְּתוּב שְׂם קְדוּשׁ וְזִרְק
אוֹתוֹ לַמִּים, וַיְבַדְקוּ כָּלֶם, נְשִׂים
וְגוּבְרִים, וְלֹא יִשְׁאָר לְעַז עַל בְּנֵי .
וְעַד שְׁיַבְדְּקוּ כָּלֶם כָּאן, לֹא אֲשַׁרֵּה
אֶת שְׂמִי עֲלֵיהֶם . מִיַּד - וַיִּוְרְהוּ ה'
עֵץ וַיִּשְׁלַף אֶת הַמִּים, זֶה הַשֵּׁם
הַקְּדוּשׁ, אוֹתוֹ שְׁהַפְּתֵן הִיָּה כּוֹתֵב
לְבַדֵּק אֶת נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵז -
שְׂם שְׂם לוֹ חֵק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסְהוּ .
וְאֵם תֵּאמַר, נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל רְאוּי,
הֵם לְמָה? אֵלָּא גַם הֵם צְרִיכִים,
שְׂלֵא נְטִמָּאוּ בְּנִשְׁוֹת מַצְרַיִם .
וְנְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לֹא נְטִמָּאוּ
בְּמַצְרַיִם כָּל אוֹתָן שָׁנִים שֶׁהִיוּ
בִּינֵיהֶם, וְכָלֶם יִצְאוּ, גּוּבְרִים
וְנְשִׂים, זְכָאִים, וְנִמְצְאוּ זֶרַע
יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים וְזְכָאִים . אֵז
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִשְׁרָה שְׂמוֹ
בִּינֵיהֶם, וְעַל זֶה עַל מִים וְדַאי,
שְׂם שְׂם לוֹ חֵק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסְהוּ .
גַּם כָּאן בְּמִים בּוֹדֵק הַפְּתֵן אֶת
הָאִשָּׁה, וּבְשֵׁם הַקְּדוּשׁ .

וּמִן הָעֶפֶר אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקִרְקַע
הַמִּשְׁכָּן . אֵיזָה עֶפֶר? הֲרִי לְמַדְנֹו,
כְּתוּב (קהלת א) הַכֹּל הִיָּה מִן הָעֶפֶר
וְהַכֹּל שָׁב אֶל הָעֶפֶר . הַכֹּל הִיָּה מִן
הָעֶפֶר - אֲפִילוּ גִלְגַּל חֲמָה, כָּל שְׁכָן
כֵּן אָדָם שְׁנִמְצָא מִמֶּנּוּ .

אֲמַר רַבִּי יוֹסִי, אֵלּוּ כְּתוּב וּמִן
הָעֶפֶר וְלֹא יוֹתֵר - הֵייתִי אוֹמֵר

כָּךְ. אֲבָל כִּיּוֹן שְׁפָתוֹב וּמִן הַעֶפֶר
אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקִרְקַע הַמִּשְׁפָּן,
מִשְׁמַע שְׁאֲחֵר הוּא. אֲלֵא כְּתוֹב
(ישעיה מא) ?תֵּן כַּעֲפָר חֲרָבוֹ, אֲלֵה
בְּעֲלֵי כְּלֵי זָרָן וּבְלִיסְטֵרָאוֹת, בְּעֲלֵי
דִין הַקֶּשֶׁה. מִשְׁמַע שְׁפָתוֹב
בְּקִרְקַע הַמִּשְׁפָּן, שְׁאֲחֻזִּים
לְמִטָּה. וְעַל זֶה, יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן
אֶל הַמַּיִם.

מִי הַמְּרִים הַמְּאָרְרִים - אֲלֵה מִי
יָם שֶׁהֵם מְרִירִים. מֵהוּ? זֶה שֵׁם
הַקְּדוֹשׁ בְּשֵׁעָה שְׁנֹמְצָא בְּדִין, אִז
נִקְרָאִים מִי הַמְּרִים הַמְּאָרְרִים.
וּמִשׁוֹם זֶה מִי הַיָּם שֶׁלְּמִטָּה כָּלֵם
מְרִירִים.

בֹּא רְאֵה, יָם קְדוֹשׁ זֶה, כִּמְה
נְהוּת מְתוּקִים נִכְנָסִים בְּתוֹכוֹ,
וּמִשׁוֹם שֶׁהוּא דִין הָעוֹלָם, מִימֵי
מְרִירִים, מִשׁוֹם שְׁאֲחֻזָּה בְּהֵם
הַמְּוֹת לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם. וְאִף עַל
גַּב שֶׁהֵם מְרִירִים, כְּשֶׁמְתַפְּשִׁים
הֵם מְתוּקִים. לְפַעְמִים מִי הַיָּם
מְרִירִים. לְפַעְמִים הַיָּם שְׁבוֹלֵעַ
לְכָל שְׂאֵר הַמַּיִם, וְנִקְרָא יָם קְפוּא,
וּבּוֹלֵעַ כָּל אוֹתָם אֲחֵרִים וְשׂוֹאֵב
אוֹתָם לְתוֹכוֹ, וְלֹא נִגְרָם הַחוּצָה.
לְפַעְמִים שׁוֹרִים הַמַּיִם וּמִשְׁפִּיעִים
מֵאוֹתוֹ הַיָּם כָּל מֵה שְׁשׁוֹפֵעַ
לְתַחְתּוֹנִים. וּבְכִמְה גּוֹנִים עֹמֵד יָם
זֶה. הַמַּיִם הַמְּאָרְרִים, בְּשֵׁעָה שְׁבֹא
הַנְּחֹשׁ וְהַטִּיל זְהֻמָּה, אִז הַמַּיִם
הַמְּאָרְרִים, וְעַל כֵּן הַכֹּהֵן עוֹשֶׂה
מַעֲשֵׂה לְמִטָּה, וְנִשְׁבַּע שְׁבוּעָה,
וְנַעֲשֶׂה דִין.

בֹּא רְאֵה, אִם הָאִשָּׁה נִמְצָאת
זְכָאִית, מִיָּם אֲלֵה נִכְנָסִים בְּתוֹכָהּ
וְנִהְפְּכִים לְמְתוּקִים, וּמְנַקִּים
עֲצָמָהּ, וְעוֹמְדִים בְּתוֹכָהּ עַד
שְׁמֵתְעַבְרַת. כִּיּוֹן שְׁמֵתְעַבְרַת, הִיוּ
מִיפִים בִּיפֵי לְעֵבֵר שְׁבַמְעִיהָ,
וְיֹוצֵא בֶן יָפֵה, נָקִי בְּלֵי מוֹם שֶׁל
הָעוֹלָם. וְאִם לֹא - הַמַּיִם הָאֵלֶּה
נִכְנָסִים בְּתוֹכָהּ, וּמְרִיחָה רִיחַ
זְהֻמָּה, וְאוֹתָם מִיָּם מְתַהַפְּכִים

הַעֶפֶר אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקִרְקַע הַמִּשְׁפָּן, מִשְׁמַע
דְּאֲחֵרָה הוּא. אֲלֵא כְּתִיב (ישעיה מא) יִתֵּן כַּעֲפָר
חֲרָבוֹ, אֲלֵין מְאָרְיָהוּן דְּקִיסְטִין וּבְלִיסְטֵרָאִין,
מְאָרִי דְּדִינָא קְשִׁיא. מִשְׁמַע דְּכְתִיב בְּקִרְקַע
הַמִּשְׁפָּן, דְּאֲחִידָן לְתַתָּא. וְעַל דָּא יִקַּח הַכֹּהֵן
וְנָתַן אֶל הַמַּיִם.

מִי הַמְּרִים הַמְּאָרְרִים, אֲלֵין מִי יָמָא, דְּאִינוּן
מְרִירִין. מְאִי הוּא. דָּא שְׁמָא קְדִישָׁא,
בְּשֵׁעָתָא דְּאֲשַׁתְּכַח בְּדִינָא, כְּדִין אֲקִרוּן מִי
הַמְּרִים הַמְּאָרְרִים. וּבְגִין כֵּן מְיָא דִּימָא דְּלְתַתָּא
כְּלָהוּן מְרִירִין.

תָּא חֲזִי, הַאי יָמָא קְדִישָׁא כִּמְה נְהִרִין מְתִיקִין
עָא לֵין בְּגוּוּה, וּבְגִין דְּאִיהִי דִינָא דְּעֵלְמָא,
מִימֵי מְרִירִין, בְּגִין דְּאֲחִיד בְּהַ מוֹתָא לְכָל בְּנֵי
עֵלְמָא. וְאִף עַל גַּב דְּאִינוּן מְרִירִין, כְּדִין
מְתַפְּשִׁין מְתִיקִין אִינוּן. לְזַמְנִין מִיּוֹן דִּימָא
מְרִירִין. לְזַמְנִין יָמָא דְּבָלַע לְכָל שְׂאֵר מִימֵין,
וְאֲקָרִי יָמָא דְּקָפָא, וּבָלַע כָּל אִינוּן אֲחֵרִין,
וְשְׂאִיב לֵוִן בְּגוּוּיָה, וְלֹא נִיגְרִין לְבַר. לְזַמְנִין
שְׂאֵרָן מְיָא, וְנִגְדִין מֵהָהוּא יָמָא, כָּל מֵה דְּנִגְדִין
לְתַתָּא. וּבְכִמְה גּוֹנִין קְיִימָא הַאי יָמָא. הַמַּיִם
הַמְּאָרְרִים, בְּשֵׁעָתָא דְּאֲתִי חִיוּיָא וְאָטִיל
זוּהֻמָּא, כְּדִין הַמַּיִם הַמְּאָרְרִים וְעַל דָּא כְּהִנָּא
עֵבִיד עוֹבְדָא לְתַתָּא, וְאוּמִי אוּמָאָה, וְאֲתַעְבִּיד
דִּינָא.

תָּא חֲזִי, אִי אֲתַתָּא אֲשַׁתְּכַח זְכָאִיתָא, אֲלֵין
מִיּוֹן עָא לֵין בְּגוּוּה, (דף קכ"ה ע"ב) וְאֲתַתְּפִכֵן
מְתִיקִין, וְנִקְאֵן גְּרָמָה, וְקִימִין בְּגוּוּה, עַד
דְּמֵתְעַבְרָא. כִּיּוֹן דְּמֵתְעַבְרָא, הוּוּ מְשַׁפְּרִי
בְּשַׁפְּרִי לְעוֹבְרָא דְּמַעְהָא, וְנִפְיק בְּרָא שְׁפִירָא,
נָקִי בְּלֵא מוּמָא דְּעֵלְמָא. וְאִי לָאו, אִינוּן מִיּוֹן
עֵיילִין בְּגוּוּה, וְאֲרַחָא רִיחָא דְּזוּהֻמָּא, וְאִינוּן
מִיּוֹן מְתַהַפְּכִין לְחִיוּיָא בְּמַעְהָא, בְּמֵה דְּקִלְקֵלָה

אתפסת, ואתחזי קלנא לכלא, והא אוקמוה
חברייא.

תא חזי, כל אינון נשי עלמא, באתרייהו קיימי
ואתדנו, ועל דא ההוא אתר ממש דאינהו
קיימי, ביה אתדנו. זכאה חולקיהון דישראל,
דקודשא בריה הוא אתרעי בהו, ובעי לדכאה
להו.

רבי חזקיה פתח, (תהלים קכח) אשתך כגפן פוריה
וגו', מה גפן לא מקבל עליה אלא
מדידיה, כך אתתא דישראל, קיימא בהאי
גוונא, דלא מקבלא עליה אלא ההוא בר זוגה,
כשפנינא (נ"א בתורא) דא, דלא מקבלא אלא ההוא
בר זוגה. ועל דא כגפן פוריה בירכתי ביתך.
מהו פוריה. כמה דאת אמר (דברים כט) פוריה
ראש. פוריה: פורחת, דאפיקת ענפים לכל
סטרא. ואן. בירכתי ביתך, ולאו לבר בשוקא,
בגין דלא תיתי לשקרא בכרית עלאה.

ושלמה אמר, (משלי ב) העוזבת אלוף נעוריה ואת
ברית אלהיה שכחה. מאן ברית
אלהיה. ההוא אתר דאקרי ברית. והיא
אתקשרא ביה, בגין כך בירכתי ביתך.

אמר רבי חזקיה, תונבא ליתי על ההוא בר
נש, דשבק לאנתתיה דתתחזי משערא
דרישה לבר. ודא הוא חד מאינון צניעותא
דביתה. ואתתא דאפיקת משערא דרישה לבר,
לאנתקנא ביה, גרים מספנותא לביתא. וגרים
לבנהא דלא יתחשבון בדרא. וגרים מלה
אחרא דשריא בביתא. מאן גרים דא. ההוא
שערא דאתחזי מרישה לבר. ומה בביתא האי,
כל שפן בשוקא, וכל שפן חציפותא אחרא.
ובגין כך אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך.

אמר רבי יהודה, שערא דרישא (דף קכ"ו ע"א)
דאתתא דאתגלייא, גרים שערא אחרא

לנחש במעיה. במה שקלקלה
נתפסת, ונראה קלון לכל, וכך
פרשוק החברים.

בא ראה, כל נשות העולם
עומדות במקומן ונדונות, ועל
כך, אותו מקום ממש שהן
עומדות, שם נדונות. אשרי
חלקם של ישראל שהקדוש ברוך
הוא מתרצה בהם ורוצה לזכותם.

רבי חזקיה פתח, (תהלים קכח)
אשתך כגפן פריה וגו'. מה גפן
לא מקבלת עליה אלא משלה -
כך אשת ישראל עומדת כגפן
זה, שלא מקבלת עליה אלא אותו
בן זוגה, כמו היונה (קיימה) הזו
שלא מקבלת עליה אלא אותו בן
זוגה. ועל כן, כגפן פריה בירכתי
ביתך. מה זה פריה? כמו שנאמר
(דברים כט) פרה ראש. פריה -
פורחת, שמוציאה ענפים לכל
צד. ואיפה? בירכתי ביתך, ולא
לחוץ בשוק, משום שלא תבא
לשקר בכרית עליונה.

ושלמה אמר, (משלי ב) העוזבת
אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה
שכחה. מה זה ברית אלהיה?
אותו מקום שנקרא ברית והיא
התקשרה בו, בגלל כך בירכתי
ביתך.

אמר רבי חזקיה, קללה תבא על
אותו איש שמשאיר את אשתו
להראות עם שערות ראשה
בחוץ, וזה אחד מאותם צניעות
של הבית. ואשה שמוציאה
משערות ראשה החוצה להתפתק
בו, גורמת עני לבית, וגורמת
לכניה שלא יחשבו בדור,
וגורמת דבר אחר ששורה בבית.
מי גרם זה? אותו שער שנראה
מראשה החוצה. ומה בבית כך
- כל שפן בשוק, וכל שפן
חציפות אחרת. ומשום זה,
אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך.
אמר רבי יהודה, שער ראש

האשה שמתגלה, גורם לשער אחר להתגלות ולפגם אותה. משום כך צריכה אשה שאפלו קורות ביתה לא יראו שצרה אחת מראשה, וכל שכן בחוץ. בא ראה, כמו שבזכר השער הוא חמרת הכל - כך גם לנקבה. צא וראה כמה פגם גורם אותו שער האשה: גורם למעלה וגורם למטה, גורם לבעלה להתקלל, גורם עני, וגורם דבר אחר בבית, גורם שתסתלק חשיבות מבניה. הרחמן יצילנו מחציפותן.

ועל כך צריכה אשה להתכסות בזויות ביתה. ואם עושה כך, מה פתוב? (תהלים קכח) בניך כשתלי זיתים. מה זה כשתלי זיתים? מה זית זה, בין בסתו בין בקיץ לא אובדים עליו, ותמיד נמצאת בו חשיבות יתרה על שאר האילנות - כך בניה יעלו בחשיבות על שאר בני העולם. ולא עוד, אלא שבעלה מתברך בכל: בברכות שלמעלה, בברכות שלמטה, בעשר, בכנים ובבני בנים. זהו שפתוב (שם) הנה פי כן יברך גבר ירא ה'. וכתוב, 'ברכה ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חייה וראה בנים לבניה שלום על ישראל. (ישראל הזקן הקדוש)

רעיא מהימנא

אלהו, קום פתח אתי במצוות, שאתה הוא עוזר לי בכל צד, שהרי עליך נאמר בתחלה, (במדבר כח) פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. ובן אהרן הוא ודאי אה שלי, אה לצרה יולד.

פתח ואמר, מצוה לדון בדיני סוטה, זהו שפתוב ועבר עליו רוח קנאה וקנא וגו'. ודאי רוח קנאה נמצאת בשני צדדים, אחד בשקר ואחד באמת, בגלל זה, ברוח שקר - וקנא את אשתו, והיא לא נטמאה. ולמדנו, ועבר עליו וגו'.

לאתגלייא, ולאפגמא לה. בגין כך, בעיא אתתא דאפילו טסירי דביתא, לא יחמון שער א חד מרישא, פל שפן לבר.

תא חזי, כמה בדכורא שער א הוא חומרא דכלא, הכי נמי לנוקבא. פוק חמי, כמה פגימו גרים ההוא שער א דאתתא. גרים לעילא, גרים לתתא, גרים לבעלה דאתלטויא, גרים מספנותא, גרים מלה אחרא בביתא, גרים דיסתלק חשיבותא מפנהא. רחמנא לישזבון, מחציפו דלהון.

וער דא, בעיא אתתא לאתפסייא, בזיוותי דביתא. ואי עבדת פן מה פתיב, (תהלים קכח) בניך כשתילי זיתים. מהו כשתילי זיתים. מה זית דא, בין בסתווא, בין בקייטא, לא אתאבידו טרפוי, ותדיר אשתכח ביה חשיבות יתיר על שאר אילנין. כך בנהא יסתלקון בחשיבו על שאר בני עלמא. ולא עוד אלא דבעלה מתברך בכלא, בברכאן דלעילא, בברכאן דלתתא, בעותרא, בכנין, בכני בנין. הדא הוא דכתיב, (תהלים קכח) הנה כי כן יברך גבר ירא ה'. וכתוב (תהלים קכח) 'ברכה ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חייה וראה בנים לבניה שלום על ישראל. (ישראל סבא קדישא).

רעיא מהימנא

אלהו, קום אפתח עמי בפקודין, דאנת הוא עוזר לי, בכל סטרא. דהא עלך אתמר בקדמיתא, פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. ובן אהרן ודאי איהו את דילי, (משלי יז) אה לצרה יולד.

פתח ואמר, פקודא לדון בדיני סוטה, הדא הוא דכתיב ועבר עליו רוח קנאה וקנא וגו'. ודאי רוח קנאה מתרין סטרין אשתכח, חד בשקרא, וחד בקשוט. בגין זה, ברוח שקר - וקנא את אשתו, והיא לא נטמאה. ולמדנו, ועבר עליו וגו'.